

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

ANTRADIENIS

Nr. 41 (4234)

Anykščiai,

1981 m. balandžio mėn. 7 d.

Kaina 2 kap.

SU KOKIA PARENGTİM PASITINKAM PAVASARĮ?

Pagal jau prigijusią tradiciją, prieš prasidedant didžiajam pavasario laukų darbymečiui, tarpusavy lenktyniaujančiuose rajono ūkiuose pasikeičia delegacijomis, pasidomima, kokia parengtimi pasitinkame pavasario sėją, pasikeičia darbo patirtimi.

Praėjusios savaitės ketvirtadienis tapo tokio masinio pasitikrinimo diena, o apibendrinti rezultatų, aptarti aktualiausių uždavinių, pasitinkant pavasario sėjos darbymečių, ūkių vadovai, pirmųjų partinių organizacijų sekretoriai, vyr. agronomai ir vyr. inžinieriai susirinko į Anykščių rajono organizuotą pasitarimą.

Pasitarime pranešimą skaitęs Anykščių rajono žemės ūkio valdybos viršininkas A. DACIULIS pažymėjo, jog pirmiausia vienuoliktojo penkmečio metais anykštėnai žemdirbiai savo prisijimtuose socialistiniuose įsipareigojimuose užsimojo iš kiekvieno pasėlių hektaro gauti ne mažiau kaip po 27,5 cent grūdų, 170 cent bulvių, 4 cent linų pluošto, 200 cent cukrinių runkelių ir paruošti žymiai daugiau, negu ankstyvesniais metais, aukštos koky-

bės pašarų. Todėl šiam uždaviniui įgyvendinti reikia kiekviename rajono ūkyje ypač labai kūrybingai panaudoti visą priemonių kompleksą žemdirbystei intensyvinai.

Visų pirmiausia, kaip pabrėžta pasitarime, būtina objektyviai įvertinti padėtį ir darbų sudėtingumą, kurį šį pavasarį įveikti reikės dėl susidariusių nepalankių praeitų metų darbo sąlygų. Užtat reikės ūkių specialistams iš anksto taip susiplanuoti darbus, taip paskirstyti techniką ir mechanizatorių kadrus, kad pavasario sėjos darbai būtų organizuojami ir atliekami kuo glaustesniais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu, kad be sutrikimų būtų vykdomi ir pasėlių priežiūros darbai, taikant tam kuo efektyviau mechanines ir chemines kovos priemones prieš piktžoles, augalų ligas ir kenkėjus.

Kadangi iš praeitų metų rudens rajono ūkiuose liko nesuarta daugiau kaip 5300 ha dirvų, tai šį pavasarį dirvų arimas turi ir savitų ypatumų: arti dirvas galima tik joms pradžiūvus, nes kitu atveju sunkesnėse dirvose gali susidaryti nemaži grumstai, o taip pat ariant svarbu iškart atlikti ir dirvų akėjimą. Pavasarinis dirvų arimas rajono ūkiuose neturėtų užtrukti ilgiau kaip 5–7 dienas.

Iš rudens blogiau suartose dirvose tikslinga bus intensyviau panaudoti kultivatorius, o kai kurias dirvas net ir iš naujo perarti.

Dabar kiekvieno ūkio agronomų pareiga, kaip pažymėta pasitarime, ypač atidžiai sekti grūdinių kultūrų sėklos būklę, užkirsti kelią jų gedimui, o kur sėkla yra blogesnės kokybės, reikia ją dar kartą pervalyti ir vėdinti pašildytu oru. Prieš įterpiant grūdų sėklą į dirvą, nepaprastai svarbu šią sėklą gerai išbeicuoti.

Pasitarime buvo pažymėta, jog atlikta bulvių guinbių analizė įtikinamai parodė, jog laikomos sėklai bulvės ypač pažeistos įvairių ligų, todėl ypač aktualu sutelkti dėmesį kokybiškam

bulvių beicavimui. Atidesnį rūpestį šiam reikalui tikslinga sukoncentruoti Jakšiškio ir Naujasodžio tarybinuose ūkiuose, „Nevėžio“, „Puntuko“ kolūkiuose, kuriuose iki šiol nebuvo taikomas bulvių beicavimas.

Kadangi rajono ūkiuose yra gana riboti granuliūto supersfosfatai, todėl ji reikia kuo racionaliau panaudoti, įterpiant į dirvą kartu su grūdinių kultūrų sėkla. Reikia artimiausiu metu užbaigti pievų ir kultūrinių ganyklų patęsimą mineralinėmis trąšomis, sparčiau organizuoti žiemkenčių patęsimą azotinėmis trąšomis darbus. Žiemkenčių tręšimui šiuo metu geriausia naudoti karbamidą.

Pasitarimo metu plačiai buvo kalbama apie žemės ūkio technikos paruošimą pavasario laukų darbams, apie šioje srityje dar taikytinus reikalus. Rajone iki balandžio mėnesio buvo suremontuota 95 proc. traktorių, 96 proc. plūgų, 98 proc. kultivatorių, 93 proc. sėjamųjų, 83 proc. bulvių sodinamųjų. „Anykščių šilėlio“, „Gimtosios žemės“, „Lenino keliu“, „Pirmyn į komunizmą“, „Svyturio“ kolūkiuose, Anykščių sodininkystės tarybiname ūkyje ne tik gerai suremontuota, bet ir pilnai suagreguota žemės ūkio technika, ji paskirstyta mechanizatoriams, čia sukomplektuoti plačiaabariai agregatai, numatyti darbai, kuriuos reikės atlikti pavasario metu ir kas juos atliks.

Tačiau didelį susirūpinimą dar kelia traktorių remontas „Ateities“, „Vienybės“ kolūkiuose. Naujasodžio tarybiname ūkyje, kur dar reikės tvarkyti po 12–17 traktorių.

Sėjos metu būtina užtikrinti gerą ir operatyvų techninio aptarnavimo bei technikos gedimų šalinimo grupių darbą.

Sėkmingam sėjos darbų organizavimui nemažą reikšmę įgauna iš anksto paruošti detalūs ir argumentuoti šių darbų organizavimo planai-grafikai. Reikėtų įtemptomis pavasario darbymečio dienomis, kaip buvo pažymėta pasitarime, užtikrinti

Už laimėjimus, pasiektus vykdant dešimtojo penkmečio uždutis ir priimtus socialistinius įsipareigojimus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įsaku dėl TSRS kaimo statybos ministerijos organizacijų ir įmonių darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir tarnautojų apdovanojimo TSRS ordinais ir medaliais apdovanojo:

ANYKŠČIŲ RAJONAS
TAUTŲ DRAUGYSTES
ORDINU

Peseką Joną — Lietuvos KP Anykščių rajono komiteto pirmąjį sekretorių.

Už laimėjimus, pasiektus vykdant dešimtojo penkmečio uždutis ir priimtus socialistinius įsipareigojimus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įsaku dėl TSRS maisto pramonės susivienijimų, įmonių, tarybinų ūkių ir organizacijų darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir tarnautojų apdovanojimo TSRS ordinais ir medaliais apdovanojo:

ANYKŠČIŲ RAJONAS
„GARBES ZENKLO“
ORDINU

Skaplenę Aldoną — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ brigadininkę.

DARBO SLOVĖS III
LAIPSNIU ORDINU

Kitkauską Joną — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ elektromonterį.

Puodžiūnienę Aleksandrą — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ pilstymo mašinų mašinistę.

MEDALIU „UZ DARBO
SAUNUMĄ“

Jakimovą Jakovą — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ cecho viršininką.

MEDALIU „UZ
PASIZYMEJIMĄ DARBE“

Jackevičienę Sofiją — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ plovimo mašinų mašinistę.

Zičkų Vytautą — Anykščių vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbininką.

Už laimėjimus, pasiektus vykdant dešimtojo penkmečio uždutis ir priimtus socialistinius įsipareigojimus, TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas įsaku dėl TSRS mėsos ir pieno pramonės ministerijos susivienijimų, įmonių ir organizacijų darbininkų, inžinerijos-technikos darbuotojų ir tarnautojų apdovanojimo TSRS ordinais ir medaliais apdovanojo:

ANYKŠČIŲ RAJONAS
MEDALIU „UZ
PASIZYMEJIMĄ DARBE“

Rudoką Joną-Algirdą — Anykščių sviesto gamyklos šaltkalvį remontininką.

Suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą

Svėdasų zoninių kultūros namų darbuotojų iniciatyva buvo surengtas teminis vakaras „TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“. Vakara pradėjęs kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius Jonas Samuolis pažymėjo TSKP XXVI suvažiavimo istorinę reikšmę, jo svarbą šalies gyvenime.

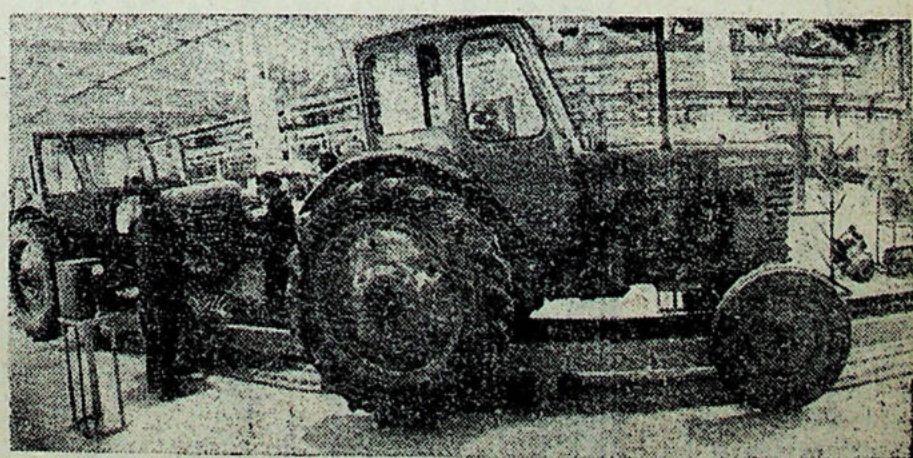
„Socialistinis gyvenimo būdas“ — tokia tema pranešimą padarė Žaliosios aštuonmetės mokyklos direktorė Marytė Sablevičienė.

Bibliotekos vedėja Elena Bublėnė apžvelgė tuos TSKP XXVI suvažiavime iškeltus klausimus, kurie betarpiškai liečia kiekvieną darbo žmogų — tai liaudies gyvenimo lygio kėlimas, kultūrinių poreikių tenkinimas.

Gausiai salėje susirinkę svėdasiečiai karštai plojo nuotaikingas dainas, užvokė melu parodytą J. Paukštelio pjesę „Asmeninis reikalas“.

S. Jonaitis

„K. d.“ Inf.

Utenoje stoji rikiuotėn stambi traktorių remonto gamykla. Nuo jos konvejerio nukeliavo pirmieji suremontuoti traktoriai „Belarus“.

NUOTRAUKOJE: Utenos traktorių remonto gamyklos pagrindinis surinkimo konvejeris.

A. Sabaliausko nuotr. (ELTA)

Kronikėlė

Už laimėjimus vykdant žemdirbystės ir gyvulininkystės produktų gamybos ir pardavimo valstybei dešimtojo penkmečio planus Gyvulininkystės mokslinio tyrimo instituto Baisogalos eksperimentinis ūkis apdovanotas Darbo Raudonosios vėliavos, o Jurbarko rajono „Gegužės pirmosios“ kolūkis — Tautų draugystės ordinu. Ta proga įvykusiame mitinguose šių ūkių žemdirbiai davė tvirtą žodį siekti vienuoliktajame penkmetyje dar geresnių rezultatų, aktyviai prisidėti prie sėkmingo TSKP XXVI suvažiavimo nutarimų įgyvendinimo.

Pirmąją šimtą salotų gamintiems patiekė naujasis Neveronių šiltnamių kombinatas, nors čia dar tebevyksta statybos darbai. Pusantro hektaro plote dabar auginami agurkai ir pomidorai. (ELTA)

2 tema TSKP ekonominė politika išsivysčiusio socializmo sąlygomis

(Pabaiga. Pradžia žiūr. Nr. 40 (4238))

Vienas iš aktualiausių dešimtojo dešimtmečio ir vienuoliktojo penkmečio uždavinių — efektyviau naudoti liaudies sukurtas didžiules šalies gamybinės galimybes. Kaip žinoma, lyginant su geriausiais pasaulio rodikliais, nacionalinių pajamų vienetai mes elkuojame daugiau energijos ir žaliavų. Ryšium su tuo reikia pabrėžti ir parodyti, kad šalis, o taip pat ir respublika turi didžiules galimybes tam, kad žymiai padidintų galutinės produkcijos išleidimą iš jau turimų resursų. Pavyzdžiui, nuostolių ir atliekų, apdirbant metalą sumažinimas tik pusiau būtų lygus valcuotų juodųjų metalų gamybos padidėjimui 10 procentų. Tikslinga pateikti pavyzdžių iš savo kolektyvo liaudies ūkio šakos. Būtinai akcentuoti, kad TSKP CK Ataskaitiniame pranešime visuose aštuoniuose klausimuose padidinti gamybinės pramonės efektyvumą, gerinti gamybinių pajėgumų naudojimą, taupyti medžiagų, energijos ir darbo resursus.

Svarbu pasiekti, kad klausytojai įsisąmonintų teiginį apie tai, kad ekonominės politikos šerdimi tampa, atrodytų, paprastas ir kasdieniškas dalykas — šeiminišką pažiūrą į visuomeninį turta, sugebėjimas tikslingai išnaudoti viską, ką turime.

Tarybinė ekonomika turi būti ekonomiškai — toks laiko reikalavimas.

Galima pateikti duomenis, kad tik vienas sutaupyta pagamintos produkcijos procentas įgalintų pridėti prie šalies resursų 6 mln. tonų naftos, per 7 mln. tonų anglies, 1,2 mln. tonų cemento, per 100 mln. kvadratinį metrų audinių, daug kitų produktų. Kiekvienai ministerijai, o taip pat susivienijimams ir įmonėms artimiausiu metu bus nustatytos konkrečios užduotys žaliavų ir kuro energetinių resursų ekonomijai didinti. Tų užduočių įvykdymas priklausys nuo kiekvieno gamyboje dirbančio žmogaus. Todėl sumažinaus ir efektyviaus turimų resursų naudojimo problema būtinai nagrinėti konkrečiai, pritaikant prie savo kolektyvo uždavinį. Ji gali būti ir išsamaus pokalbio objektu, ir grupelį klausytojų pateiktos praktinės užduoties tema.

Partija kelia kaip vieną svarbiausių uždavinių išskirti visas liaudies ūkio šakas į priešakines mokslo ir technikos aukštumas. Mokslo reikšmė socializmo sąlygomis visada buvo didelė. Be jo tiesiog neįmanomas naujos visuomenės kūrimas. Tačiau sąlygos, kuriomis liaudies ūkis vystysis dešimtmetyje, verčia spartinti mokslo ir technikos pažangą.

Mokslo vystymą partija

vertina kaip mokslinės techninės pažangos pagrindų pagrindą. Svarbu glaudžiau ekonominiu ir organizaciniu požiūriu sujungti mokslinį-tiriamąjį ir projektavimo konstravimo darbą su gamyba.

Kita to uždavinio pusė — išaugęs produkcijos kokybei keliamų reikalavimų lygis. Čia svarbiausia pasiekti, kad gaminiai atitiktų geriausius pasaulinius ir tėvyninius pavyzdžius, ryžtingai atmetant viską, kas paseno, atsiliko, paties gyvenimo nuvertinta. To siekiant svarbiausią vaidmenį turės atlikti platus kompleksinių produkcijos kokybės valdymo sistemų diegimas, standartų gerinimas.

Vienuoliktojo penkmetyje keliamas uždavinys — spartinti gamybos techninį perinklavimą, remiantis principaliai naujos technikos ir medžiagos sukūrimu ir įdiegimu, pažangios technologijos diegimu. Technikos atnaujinimo tempai bus pagreitinami maždaug pusantro karto. Čia svarbu pabrėžti, kad plačiai atverti kelią viskam, ką naujo, pažangaus sukuria moksline ir inžinerinė mintis, gali pirmiausia mašinų gamyba.

Pradedant aiškinti klausimą apie svarbiausias liaudies gerovės kėlimo kryptis, būtina pirmiausia pažymėti, kad partijos numatyta programa šioje srityje apima visapusi-

ką tarybinių žmonių gyvenimo gerinimą. Reikia pateikti apibendrinančius duomenis apie nacionalinių pajamų augimą, įvairių gyventojų grupių pajamas. Tačiau žmonių gyvenimo lygio kėlimo negalima suvesti į piniginių pajamų augimą. Dabar pirmiausia tampa uždavinys gerinti gyventojų aprūpinimą maisto produktais, o taip pat platus vartojimo pramoninėmis prekėmis.

Drg. L. Brežnevo iniciatyva dabar kuriamos aprūpinimo maisto produktais programos tikslas — kuo trumpesniais terminais išspręsti gyventojų aprūpinimo maisto produktais uždavinį. Ji turi užtikrinti žemės ūkio produkcijos gamybos didinimą, jos saugojimą, perdirbimą ir realizavimą vartotojams. Šios programos pagrindas — tolesnis žemės ūkio kėlimas. Pakanka pasakyti, kad liaudies vartojimo fondo trys ketvirtadaliai sudaromi iš žemės ūkio produkcijos ir prekių, kurias gamina pramonė iš žemės ūkio žaliavų.

Siandieną kaimo svarbiausia — gyvulininkystė: pagrindinis sunkumas — pašarų trūkumas. Todėl partija numatė kompleksą priemonių, skirtų pašarų gamybai didinti. Partijos agrarinės politikos dešimtmetyje skiriamasis bruožas tai, kad svario centras perkliamas į kapitalinių įdėjų efektyvumą, žemės ūkio produktyvumo didinimą, jo ryšių su visomis agropromoninio komplekso šakomis gilinimą ir tobulinimą. Ypatin-gas dėmesys kreipiamas į žemių, pirmiausia melioruo-

tų, mašinų, trąšų, pašarų naudojimo gerinimą, produkcijos nuostolių šalinimą.

Pirmutiniu partijos reikalau suvažiavime buvo pavadintas liaudies vartojimo prekių gamybos plėtimas ir kokybės gerinimas, paslaugų sferos plėtimas. Reikia pabrėžti, kad rūpinimasis žmogumi, jo poreikiais yra partijos ekonominės politikos pagrindas.

Užsiėmimo pabaigoje reikia aptarti ekonomikos valdymo metodų tobulinimo klausimus. Būtina atkreipti klausytojų dėmesį į svarbų Ataskaitinio pranešimo teiginį, kad „mums iškilusių problemų sprendimas, mūsų turimų galimybių naudojimas daug priklauso nuo vadovavimo liaudies ūkiui lygio, planavimo ir valdymo lygio“.

Siuolaikinėmis sąlygomis daug kartų padidėjo drausmės reikšmė, asmeninės atsakomybės ir pirmiausia atsakomybės už valstybinių planų vykdymą reikšmė. Tik griežtas plano laikymasis užtikrina darnų liaudies ūkio darbą. Ta mintį galima iliustruoti ir tos įmonės, kurioje dirba klausytojai, pavyzdžiais, parodant kolektyvo priklausomumą nuo žaliavų ir komplektuojamų dalių tiekėjų, ir priklausomumą nuo jų pačių ty įmonių, kurios gauna jų produkciją.

Partija kelia klausimą apie sukūrimą tokio darbo stiliaus, kuriame organiškai derintųsi pareigingumas, drausmingumas su drąsia inicia-

tyva ir išradingumu, kritiška pažiūra į trūkumus su nesugriaujamu įsitikinimu mūsų pasirinkto kelio istorinių pranašumų.

Baigdami pašnekesį, pabrėžkite, kad partijos ekonominė politika išreiškia esminius, gyvybiškai svarbius tarybinių liaudies interesus. Susijungdama, susiliedama su masių kūryba, iniciatyva, energija, ji užtikrina nenukrypstantį mūsų visuomenės žengimą darbo žmonių gerovės kėlimo, komunizmo materialinės-techninės bazės kūrimo keliu.

Be pagrindinės literatūros, nurodytos rekomendacijų tekste, siūlome panaudoti diagramas ir faktinę medžiagą į pagalbą propagandistui, išspausdintą laikraščio „Ekonominė šaka“ gazeta“ 1981 m. Nr. 12, p. 12—13.

Susiejant nagrinėjamus klausimus su mūsų respublikos gyvenimu, galima remtis Lietuvos Kompartijos XVIII suvažiavimo medžiaga, išspausdinta atskiru leidiniu (Vilnius, Mintis, 1981 m.) arba skelbta periodinėje spaudoje. Šiai temai vnač pravers LKP CK Ataskaita XVIII suvažiavimui (LKP CK 1-oio sekretoriaus drg. P. Griškevičiaus pranešimo pirmoji dalis (Tiesa, 1980 m. sausio 30 d.) ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko drg. R. Songailos pranešimas „Dėl TSKP CK proflektu partijos XXVI suvažiavimui“. Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ (Tiesa, 1981 m. sausio 31 d.).

VILIONĖ ATRASTI

„Puntuko“ kolūkyje saugumo technikos inžinieriumi Stanislovas Pukenis dirba aštuntus metus. Puntukiečių kolektyve šis inžinierius gerbiamas ne vien už kruopštų kasdieninį darbą, kad ūkyje būtų išvengta nelaimingų atsitikimų, profesinių susirgimų, nuolat kiltų darbo našumas, kad žemdirbys dirbtų saugiai. Autoritetą bendradarbių kolektyve Stanislovas Pukenis pelnė dideliu išradingumu. Už praeitus metus rajono pirmūnų sąskrydyje LKP Anykščių RK pirmasis sekretorius J. Peseckas jam įteikė „Geriausiojo rajono racionalizatoriaus“ prizą. (Ši momentą matome nuotraukoje). Stanislovas pateikė nemažą racionalizatorių pasiūlymų, kurių įgyvendinimas ūkiui sutalpė darbo rankų, pagerino darbo sąlygas, davė ekonomijos. Prieš kelis metus puntukiečių racionalizatorių pasiūlymą, kaip įkelti ir iškelti automobilių pavary dėžes, spausdino „Vals-tiečių laikraštis“. Šiuo pasiūlymu pasinaudoja daug respublikos mechanizatorių. Kūrybinės sėkmės paskatinti puntukiečiai tebeieško naujų ir dabar: patobulino bulvių beicavimo įrenginį, perdirbo srutovežį. Tai paskatinię jį darbai. Pats paprasčiausias yra traktoriaus priekabos kaitčio fiksavimas, bet ir čia rado ką patobulinti sumanūs racionalizatoriai. 1980-aisiais metais racionalizatoriai pateikė dvylika racionalizatorių pasiūlymų.

Apie savo sumanymus, racionalizatorių pasiūlymus Stanislovas Pukenis nutyli, vis mini darbščius ir suma-

nius ūkio mechanizatorių, savo darbo draugus dirbtuvių vedėją Povilą Kamarauką, inžinierių Andrejų Serną ir Vytautą Baltrana. Suprantama, vienas ne ką teneveiksi, juolab, kai tau patikėta vadovauti penkiolikai ūkio racionalizatorių, esi racionalizatorių pasiūlymų ir išradimų komisijos pirmininkas. Reikia skatinti ir kitų kūrybinę mintį, ją puoselėti.

„Puntuko“ kolūkio laukai, kalvelės niekuomet dosnumu nelepino žemdirbių. Nemaža jaunuolių patraukė į čia pat esančias Anykščių įmones, įstaigas. O Stanislovas dar mokykliniais metais J. Bilijūno vidurinėje mokykloje jau tē, kad pasilikis gimtinėje, kur savi kalneliai, miškeliai, ir žmonės tokie savi ir pažįstami. Netruko prabėgti mokslo metai Ukmergės žemės ūkio mechanizacijos technikume, tarnyba Tarybinėje Armijoje. Ir vėl su savo kolūkio žemdirbiais.

Racionalizatorius — toks žmogus: kartą ką nors atradęs, sukūręs, jau nenurims. Jį ir toliau vilios ieškojimų kelias. Bet kad kažką sugalvotum, patobulintum, reikia pačiam tobulintis, semtis žinių, sekti techninę literatūrą. Tad ir Stanislovas Pukenis nesitenkino spec. viduriniu išsilavinimu. Šiuo metu jis sėkmingai studijuoja neakivaizdiniu būdu Lietuvos žemės ūkio akademijoje mechanizacijos fakulteto ketvirtame kurse.

„Pagrindinėse TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptyse 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“ numatyta vystyti darbo žmonių iniciatyvą, kūrybinį aktyvumą. Tuo suinteresuotas ir Stanislovas Pukenis, jo darbo draugai, kurių įtempto darbo dienos prasmingos ieškojimais ir atradimais.

J. Junevičius

SEMINARAS AKTUALIAIS KLAUSIMAIS

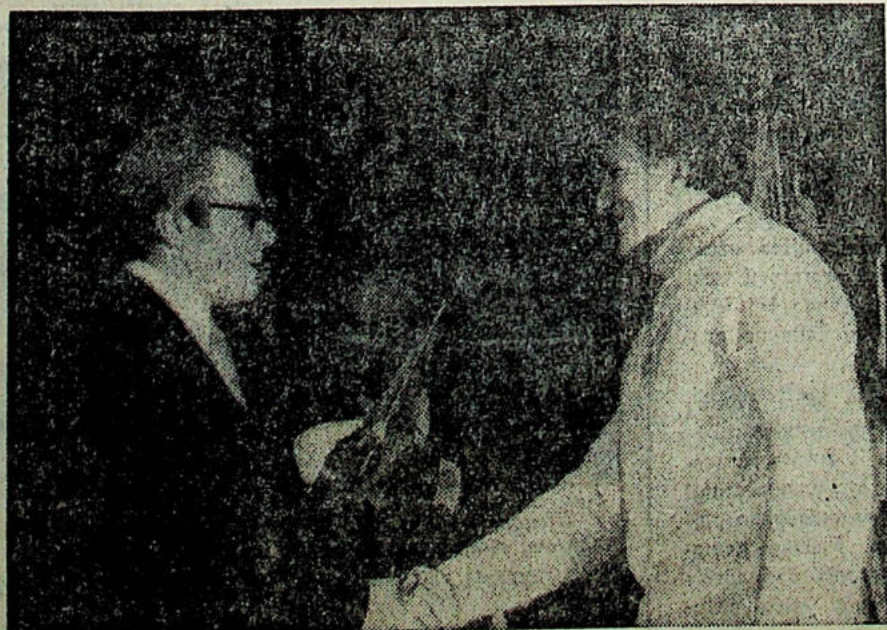
Netruks prabėgti paskutiniai mėnesiai, ir iš rajono vidurinių mokyklų po ūkius pasklis vyresniųjų klasių moksleiviai, kurie padės žemdirbiams nuimti pirmųjų vienuoliktojo penkmečio metų derlių. „Lėnino keliu“, „Gintaro“, „Anykščių šilelio“, Andrioniškio, Svėdasų, Skiemonių ir kituose kolūkiuose bus įkurtos vyresniųjų klasių moksleivių darbo ir poilsio stovyklos. Todėl jau dabar iš anksto ruošiamasi šių stovyklų įkūrimui. Ta proga Vilniaus politechnikume įvyko Utenos, Anykščių, Molėtų, Vilniaus, Sirvintų, Ignalinos ir kitų rajonų peda-

gogų ir ūkių, kurie priims talkininkus, administracijų atstovų pasitarimas moksleivių darbo ir poilsio stovyklų organizavimo klausimais. Apie darbo ir poilsio stovyklų vaidmenį, moksleivių pagalbą žemdirbiams susirinkusiems kalbėjo LTSR Švietimo ministerijos užklasinio ir užmokyklinio darbo skyriaus inspektorė A. Naruškaitė. Jaunimo laisvalaikio, politinio-masino darbo organizavimo gerinimo klausimais daug vertingų minčių išsakė Respublikinio moksleivių darbo ir poilsio stovyklų štabo komisarė B. Nenartavičiūtė. Saugumo technikos darbo ir poilsio stovyklose

klausimus apžvelgė LLKJS Centro Komiteto moksleivių darbo ir poilsio stovyklų vyr. inžinierius V. Kuodis. Respublikinio moksleivių darbo ir poilsio stovyklų vyr. gydytojas A. Kaminskas supažindino su sanitariniais-higieniniais stovyklų reikalavimais, moksleivių sveikatinimo gerinimo klausimais.

Geriausiais praeitų metų moksleivių darbo ir poilsio stovyklų organizatoriams buvo įteikti LLKJS Centro Komiteto garbės raštai ir atminimo ženkleliai. Tokio apdovanojimo nusipelnė ir LLKJS Anykščių rajono komiteto sekretorius Romas Kutka.

B. Vytaltis

...Kubanėje sparčiai sėjamas vasarą. Mechanizatoriai naudoja technika dviem pamainomis. Krašto žemdirbiai lenktyniauja už tai, kad būtų gauta 8,5 milijono tonų grūdų.

...Kombinuotą agregatą traktoriams T-150K, kuriuos sukūrė Latvijos žemės ūkio akademijos mokslininkai kartu su valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto inžinieriais ir racionalizatoriais, tuo pačiu metu kultivuoja, sėja, tręšia ir voluoja dirvą. Jų naudojimas įgalins maždaug perpus sutrumpinti sėjos laiką.

...Devynių korpusų plūgus labai galingiems traktoriams K-701 emė gaminti Odesos Spalio revoliucijos žemės ūkio mašinų gamykla. Jais galima arti maždaug 12 kilometrų per valandą greičiu.

...Estijos žemdirbystės ir melioracijos mokslinio tyrimo instituto specialistai parengė bendrą „trešimo formulę“ respublikos kolūkiams ir tarybiniams ūkiams. Pasitelkus kompiuterį, užbaigtą apskaičiavimai, kiek kiekvienam laukui reikia trąšų. Įdiegus šį metodą, gerokai padidės žemės ūkio našumas.

...Smolensko srities statybininkai beveik dvigubai viršijo praėjusio penkmečio mokyklų statybos kaimo vietovėje užduotį. Visos mokyklos kaimuose statomos pagal tipinius projektus, erdvios, patogios. (TASS-ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

BUITIES KULTORA

BŪKIME GERAIS ŠEIMININKAIS

Mes jau įpratome, kad buitį kasdien gražyti. Daugelis esame įsikūrę komunaliniuose butuose su visais patogumais. Gyvenimas daugiabučiuose, kur kaimynas kaimyną ranka pasiekia, daug ko moko ir įpareigoja. Čia privalu elgtis taip, kad dėl mūsų nekultūringumo ar aplaidumo nerūpėtų kitiems kaimynai.

Tačiau dar pasitaiko pavienių žmonių, kuriems kolektyvinis gyvenimo būdas nepatinka. Jiems kaimynų reikalai nėra motais. Tokie daugiabučių gyventojai mano, kad tvarka reikalinga tik jų pačių bute. Anapus slenksčio ne jų valdos. Todėl ten ir būna daugiausia netvarkos. Tokiems norisi priminti, kad buities kultūra — tai ne tik buto, bet ir laiptinių, kiemų ir net gatvių tvarka ir grožis, už kurį kiekvienas esame atsakingas.

Pamenu pokalbį su savo kaimyne, kuri iš kambario

išnešė kibirą šiukšlių ir papylė priešais daugelio kaimynų langus (!). Paklausta, kodėl taip nekultūringai elgiasi, ji tartum kirviu atkirtė:

— Visi taip daro, kodėl jų nematoti!

Ne, ne visi. O tik tie, kurie nesirūpina aplinkos grožiu, yra jam abejingi ir negerbia savo kaimynų. Dėl šitokio žmonių aplaidumo šalia kai kurių daugiabučių namų vėjas nuolatūs taršo šiukšlių sąvartynus.

Nesuprantama, kodėl žmonės neprabyla sąžinė, nesudreba rankos pilant šiukšles po langais, kai čia kasdien sustoja buities tarnybos automobiliai, į kurių ir privalu išpilti atliekas.

Kiekvienoje laiptinėje kabo taisyklės, įpareigojančios kiekvieną tinkamai tvarkyti butą, gerai prižiūrėti butą. Tačiau... Teko lankytis viename bute, iš kurio ką tik buvo iškėlus šeimą. Apvertėtinai valdas. Kambarių sienos skylėtos, nusėtos vėlinėmis. Žiūri su širdgėla ir suprasti negali, kodėl žmogus, kalęs į sieną vinį, nieko negalvojo. Iš kur prilytinko tiek nepagarbos ir abejingumo daugiabučio namo komunaliniam butui ir

tiesiems, kuriems čia reikės gyventi?

Nekultūringo elgesio apraiškų galima pastebėti ir kai kuriose laiptinėse. Čia valomi batai, rūkoma. Cigarečių dėmai nuodija ne tik laiptinės aplinką. Per nesandarumus duryse nemalonūs kvapai skverbiasi į gretimuosius butus, sugadina nuotaką daugiabučio gyvenančių, pridaro darbo laiptų valytojoms.

Gyvename tokiu metu, kai garsai nieko nenustebina. Kiekvienas turime įvairių triukšmą sukeliančių priemonių. Galim individualiai įsijungti ir sau mėgstamą muziką. Todėl labai nesmagu, kai magnetofono melodijos pro atdarus langus pasiekia net kito namo gyventojus. Nehumaniška savo poilsio būdą piršti kitiems.

Apie mūsų buities kultūrą daug pasako namų balkonai — daugiabučių puošmena. Negražu, kai tuose puikiuose vasaros poilsio kampeliuose kai kurie gyventojai įsteigę senienų sąvartynus, įvairiausių buities rakandų sandėlius. Einant gatve ir patiemis nemalonu pakelti akis į subjaurotus namų fasadus. Rajono spauda jau rašė apie netvarkingai laikomus

šunis. Tačiau ne visi sustingę. Ir toliau pažeidinėjamos šunų laikymo taisyklės. Daugiabučių namų kvartaluose palaidi šunys teršia kiemus, laiptines, drumstina nakties tylą. Šunų šeiminių vaikų seka akimis virtinės tylą. Vienas kitą besivaikantių po langais. Ne gyvuliai kalti dėl savo veiksmų. Kalti mes, kad nemokame tvarkyti jų, kad nekvaršiam galvos dėl etikos ir estetikos normų.

Pavasara. Anot R. Doneičio, jau saulėlė vėl atkopia budina svieta. Daugiabučių palangėse E. Limontienės, E. Juozapavičienės, E. Morkūnienės, A. Preidienės ir daugelio kitų mūsų moterų darbščios rankos sodins gėles, įvairiaspalvius žiedais skaidrins mūsų buitį.

Gera gyventi ir išsėlis, kai šalia žmonės, spinduliuojantys gėrio šviesa. Tai visi ugdykime ir puoselėkime grožį ir gėrio jausmus, kelkime bendradarbiavimo ir sąnitarinę kultūrą — pagrindinę buities kultūros sąlygą. Būkime tikrais daugiabučių kvartalo šeimininkais.

Vyt. Kriaučiūnas
Visuomeninis sanitarijos inspektorius

Gimta jame kaime

Dažnai tenka girdėti, kad jaunimas dabar nebenori pasilikti kaime, o traukia į miestus lengvesnės duonos ieškoti. Tegu, atseit, seniai purvą braido ir mums skilandžius gamina.

Kokia laimė, kad taip galvoja ne visi, kad yra jauni žmonija, ir nemažai, neieškančių lengvesnio kelio. Vienas iš tokių jaunas specialistas Algis Jurekėnas. Jis gimė ir užaugo Sodninkystės tarybinio ūkio žemėje. Čia nuo pat vaikystės jam pažįstamas kiekvienas medis, kiekvienas akmuo. Argi gali būti pasaulyje brangesnis kampelis už gimtinę? Aišku, kad ne. Algis su ūkio stipendija 1979 metais baigė Buivydiškio tarybinio ūkio technikumą veterinarijos specialybėje ir grįžo dirbti į savo gimtinę. Sodninkystės tarybinį ūkį. Iš pradžių dirbo vet. felčeriu. Su jaunystei būdingu iškraipymu jis ėmėsi darbo. Galbūt ir ne viskas iškart ėjo kaip sviestu patenta. Bet kai yra ryžtas ir pareigos supratimo jausmas, nebūna neįveikiamų kliūčių. Žmogaus galimybės yra nepaprastai didės. Dažnai žmogus ir pats net nenujaučia, kiek jis daug gali, nes niekada nebuvo priėjęs prie savo galimybių ribos. O Algis Jurekėnas dar tik neseniai pradėjo eiti savo, kaip

darbininko keliu. Bet jau pirmųjų žingsnių matyti, kad žengia tvirtai. Pernai rugsėjo mėnesį jam buvo patikėtos atsakingos vyriausiojo veterinaro pareigos. Galbūt kažkas ir abejojo, ar įveiks šį darbą dar tik dvidešimt antrojo metų einantis jaunuolis. Juk vet. gydytojo darbas nesibaigia 6 valandą vakaro. Gyvuliai suserga ir naktį, ir sekmadienį. Ir nuo vet. gydytojo operatyvumo, jo atsidavimo savo darbui, priklauso ne tik gyvulių sveikata, bet ir priešvartai, ir išmilžiai, ir prieauglio kiekis. Visu mūsų džiaugsmulį ir pasididžiavimą Algis Jurekėnas savo darbą dirba gerai. Kai naktį arba anksti rytą kaimynai išgirsta motociklo burbimą, jie žino, kad tai Algis skuba į fermą, kad ten jis dabar labiausiai reikalingas. Kasdien Algio pagalbos laukia fermose, neretai tenka gydyti susirgusius gyvulius, saugoti juos nuo ligų. Argi gali būti didesnė laimė, kaip būti reikalingu? O Algis Jurekėnas reikalingas, labai reikalingas ir savo šeimai, kurią jis neseniai sukurė, ir savo bendradarbių kolektyvui, ir ūkio komunistams, kurie neseniai priėmė jį į savo tarpą.

Janina Cibienė

Ažužeriai

Pasigedome autobusų stoteles

Laiške redakcijai A. Bražūnas rašė, kad Staškūniškio tarybinio ūkio II-ųjų Svirnų gyvenvietėje sausio mėnesį keletą pasigedo buvusios autobusų stotelės.

Su šiuo laišku supažindinome Staškūniškio tarybinio ūkio administraciją. Ūkio direktorius J. Janišius, atsakydamas į laišką, taip pranešė redakcijai: „Prieš keletą metų II-ųjų Svirnų gyvenvietėje ūkio inžinieriaus statybininko Antano Kisieličiaus iniciatyva keletui patogumui buvo pastatyta stotelė. Tačiau pastatėlis buvo apgadintas, tapo neestetiškas. Žiemos metu, kai autobusai dažniausiai į II Svirnų, ūkis nutarė savo nakties neatliekanti pastatėli nuvežti. O vasarą sutvarkyti aplinką ir pastatyti naują, gražią autobusų stotelę“.

Nepatenkinti pardavėjos darbu

Staškūniškio aštuonmetės mokyklos mokytojos R. Stankevičiūtė, D. Sapalaitė, St. Ruzgaitė, Staškūniškio kaimo gyventojos I. Keblienė, A. Sadauskienė, J. Svelnikienė ir kitos laiške redakcijai nusiskundė Staškūniškio parduotuvės vedėjos Elenos Pupelienės darbu ir elgesiu su pirkėjais.

Atsakydamas į šį laišką Kavarsko kooperatyvo valdybos pirmininkas redakcijai pranešė: „Atlikus keletą patikrinimų dėl Staškūniškio parduotuvės vedėjos Elenos Pupelienės darbo ir elgesio, daliai laiške nurodytų faktų pasitvirtino. Parduotuvės vedėjos darbas buvo apsvaistytas kooperatyvo valdybos posėdyje ir vedėjai pareikštas papikimas. Už vasario mėnesį jai reikšmėta premija“.

LAIMINGA DIENA

Liaudies patarlė sako, kad nesigailėsi anksti kėlės ir jaunais vėdės. Dėl antrojo teiginio teisingumo nešiu tvirtai įsitikinusi, o kad pirmasis teisingas, tai pati patyriau.

Naktį stiprokai skaudėjo dantį, tai mažai miegojau ir nusprendžiau rytą būtinai užsiregistruoti danties gydymui, o ne vienkartiniam priėmimui. Atsikėliau anksti ir išskubėjau į registratūrą, nes norėjau būti laimingųjų skaičiuje ir gauti taloną. Pirmoji eilėje jau nebuvau. Stiprokam vėjui pučiant pasivaikščiojome prie užrakintų durų prie geroką valandą. Buvome patenkinti, kvėpuodami vėsiu ryto oru, nors gal kiek ir kvėpuojant dūmais. Visi žinojome, kad pasivaikščiojimas iš ryto labai teigiamai veikia žmogaus organizmą. Tai daug naudingiau, negu iš buto ar iš patalpos nuskambinti telefonu ir užsiregistruoti. Pagaliau duris atrakino ir mes tvarkingai sustojome į eilutę.

te. Pasisekė, — ir taloną gavau.

Į namus pareit jau nespėjau, nes reikėjo skubėti į darbą. Naudingą retkarčiais likti be pusryčių. Nuostabiai sekėsi ir toliau. Kai talone nurodytu laiku nuėjau pas gydytoją, koridoriuje už kabineto durų laukiančių beveik nebuvo. Mane į kabinėlį pakvietė tiksliai nurodytu laiku.

Po darbo užsukau į parduotuvę, o čia jokios eilutės. Pardavėja tuo metu kalbėjo telefonu, bet skubiai padėjo telefono ragelį ir maloniai aptarnavo. Padėkojusi išėjau į gatvę. O čia švietė saulutė ir tirpė sniegas. Upeliais bėgo vanduo, bet visi vairuotojai buvo mandagūs, važiuoja lėtai, bijodami aptaškyti praeivius.

Grįžau į namus. O namuose ir vyraus tuoj pasirodė ir ne kiek neišgėres. Skubiai ruošiau vakarienę ir galvojau, kad laiminga buvo diena. Reikš dažniau anksti kelti, kad taip sekstų.

O. Ryklėnė

TALKĄ PRISIMINUS

Dažnai skaitome spaudoje, girdime per televiziją ir radiją apie sunkumus žemės ūkyje. Dažnai kaltinama nepalanki gamta, o apie abejingumą užsimenama tik retkarčiais. Noriu papasakoti savo patirtus įspūdžius iš vienos talkos kolūkyje.

Važiavome ne vieną dešimtį kilometrų. Nuvažiavus, kol surado kas mums darbui vadovaus, gerokai palaukėme.

Gavome užduotį — vežti šieną. Prie iškavimo darbų daržinėje buvo sudarytos dvi brigados: viena kolūkiečių, kita talkininkų. Darbas buvo sunkus, todėl daržinėje krau-

ti liko vyrai. Šieno mašinos vis dažniau stėjo prie daržinės durų, kur dirbo talkininkai. Kolūkiečiai krovė daug lėčiau ne todėl, kad šis darbas buvo jiems neįprastas, bet nespėjo dėl kitų aplinkybių. Dalis darbininkų buvo užimti važinėjimu į parduotuvę ir vyno pristatymu. Paskui prarado nemažai laiko, kol butelius tuštino. Kad nebūtų nuobodu vežantiems šieną mechanizatoriams, kol mašinas iškraus, kai kurie irgi buvo važiavę mišiniais. Nuo vasaros karščio ir alkoholio šilumos kolūkiečių brigados vyrai po pietų visai nusilpo ir beveik

Meno saviveiklos vadovė

Viena iš aktyviausių mūsų bibliotekos skaitytojų — Nijolė Dakinevičienė — kukli, darbšti kultūros namų direktorė.

Nijolė iš pat mažens mėgo knygą, dalyvavo mokyklos dramos ratelyje, šokių kolektyve, dainavo. Gal todėl šis dalyvavimas užklasniai darbe ir paskatino pasirinkti dramos specialybę. Vaikystė praėjo gražioje Dzūkijoje, pagarsėjusioje grybais, uogomis, pušynais. Gal todėl ir darbo vietą pasirinko taip pat gražia gamta garsėjančiame Anykščių rajone. Pirmieji darbo žingsniai prasidėjo Kavarsko mieste. Trūko patirties, igūdžių ir rimto patarėjo, nes darbuotojai kultūros namuose keitėsi. Nijolė pradėjo burti dramos ratelį, pamažu atėjo pasitikėjimas savo jėgomis. Ir pirmieji ledai buvo pralaužti. Po kurio laiko Nijolė persikėlė dirbti į Troškūnų kultūros namus. Čia

irgi nebuvo specialistų, teko vienai burti meno saviveiklos kolektyvus. Pirmiausia ji atgaivino etnografinį ansamblį — prieš daugelį metų gyvavusį pagyvenusių žmonių šokių kolektyvą. Padirbėjo su juo ir prasidėjo koncertinė veikla. Pasirodė savo rajone ir net kaimyniniame Utenos rajone bei Panevėžio rajono Krekenavos kultūros namuose.

Pamažu etnografinis ansamblis plėtėsi, vis daugiau troškūniečių į jį susibūrė. Ir štai Troškūnų miesto kultūros dienomis Anykščiūnėse buvo pastatytas etnografinis vaidinimas troškūnietiškos vestuvės „Pasisejau žalią rūlą“.

Pirmą kartą koncertavo Anykščiūnėse. Pasirodymas buvo sėkmingas, patiko žiūrovams. Troškūniečiai dalyvavo net rajono kultūros dienų baigiamajame koncerte. Tai buvo didžiausias atplėdas Nijolei už kantrų darbą, repeticijas. Su šia programa aplankytas keletas rajono kultūros namų, pasirodė Panevėžyje.

Nijolė daug dirbo su jaunimo šokių kolektyvu. Praėjusiais metais šis kolektyvas buvo kandidatu į respublikinį dainų šventę.

Gerai pasirodė rajoninėje apžiuroje troškūniečių kapela, kuri užėmė pirmą vietą ir gavo absoliučiai geriausių kapelų perėinamąjį prizą. Pirmą vietą laimėjo neatsitiktinai. Kolektyvui vadovauja gabus žmogus, kuriam tikrai rūpi kaimo kapelų reikalai, mokytojas A. Zemaitis, kapeloje dalyvauja gabūs muzikantai. Nijolei kilo mintis, kad kapelos etnografiniam vaizdui reikia įtraukti ir sovietinius darbu-

ojančius, kaip dalį, kultūrą, kočelą. Buities rakandų, nuolat lydėjusių žmogų, muzika dar labiau pagyvino ir taip jau neblogą kapelos pasirodymą.

Nė vienas renginys neapsieina be Nijolės scenarijų. Kad paruoštų scenarijų renginiui, tenka pasidėli ne vieną vakarą su knyga rankose, pažūrėti ne vieną televizijos laidą, gal iš ten ką pritaikys ir savame kolektyve. Todėl neatsitiktinai Nijolė labai daug skaito Troškūnų miesto bibliotekoje. Per metus perskaito po 200–250 knygų. Išsirenka iš jų kas svarbiausia, ką ji gali pritaikyti savame darbe.

Zinoma, pasitaiko ir nesėkmių, kartais nepavyksta koncertas ar kuris kitas renginys. Nijolė pergyvena. Kultūrinis darbas ne nuo jos vienos priklauso. Čia tinka patarlė: „Vienas lauke — ne karys“. Tačiau ir tuomet galima pasiguosti saviveiklininkų entuziazmu, jų noru viską pradėti nuo pradžių. Yra tokių meno saviveiklos mylėtojų, kurie kultūros namų veikloje dalyvauja jau 20 metų.

Šiais metais etnografinis ansamblis švęs savo darbo 20-metį.

Rūpinantis meno saviveiklos reikalais, jiems atsidėdant, negalima pamiršti ir šeimų. Jai taip pat reikia skirti laiko. Sūnus Linas jau pirmokas, dukrė Joana dar lanko darželį, bet reikalingais jau pasirodo scenoje, padėklamoja eilėraščiuką. Greitai bėga metai. Ką žinai, gal ateitvie pavadous mama sunkiame, bet žmonėms labai reikalingame darbe.

S. Baronaitė
Troškūnų miesto bibliotekos vyv. bibliotekininkė

KELIAI. MAŠINOS. ŽMONĖS.

Dienos kaip upės tekėjimas

Tai bus pasakojimas apie žmogų, kuris savo kasdieniam darbui atidavė gražiausius neturpimo gyvenimo metus. Anykščių Vytauto Bieliūno darbo knygelėje kol kas, tėra vienintelis įrašas, bylojantis, kad respublikos kelininkų šeimos nariu tapo prieš 37 metus. Jeigu tiksliau — nuo 1944 metų rugpjūčio. Bet juk tuomet mūsų tėviškės laukais buvo ką tik nugriaudėjęs karas — nepatvirtinti gali paklausti kuris ekvivalencijos.

Išties, baisiausias žmonių atmintį karas dar tebedrebino Baltijos pamarį, kai respublikoje jau buvo susirūpinta, kaip atstatyti okupantų sugriautą kelių tūk. O mums — grupė tuometinio Utenos tarprajoninio kelių skyriaus dirbančiųjų — bene pirmiesiems išvadotame krašte teko paragauti kelininko duonos, — prisimena veteranas.

Darbo kelininkams buvo į valias. Antai, besitraukdami iš Anykščių fašistiniai grobikai išsprogdino daugelį metų tarnavusių tiltų per Šventąją. Nesunku suprasti,

ką tai reiškė tiek miestelėnų gyvenimui, tiek nuteroto valstijos atkuriamam liaudies ūkiui. Nors dalinai gelbėjo laikinas pontoninis keltas, tačiau naujo tilto Anykščiuose statybos reikalai anuomet buvo minimi vienoje greitoje šalia kelių pirmųjų ir gyvybiškai svarbių atkuriamųjų darbų.

Technikos, jei sakyti tiesą, neturėjom jokios, išskyrus abi rankas ir entuziazmą, — vėl prisimena Bieliūnas. — Patys arkliais iš miško lempėm rastus, patys kalvėle vinis kaldinomės, o, navzdžiui, į upės dugną polių įmušdami, už poliakalės vienu metu po dvyliką vyrų turėdavom susikibinti.

Ir taip jau 1946 metų rudenį naujas Anykščių tiltas vėl sujungė abu Šventosios krantus. Bemaž dešimt metų tarnavo „medinukas“, kol šalia jo prasidėjo šiandien visiems mums gerai pažįstamo gelžbetoninio tilto statybos darbai, kur, beje, Vytautui Bieliūnui buvo patikėtos nelengvos darbų vykdymo pareigos. (Prieš keletą metų, kaip žinia, pastarasis tiltas naujai rekonstruotas ir praplatingas — aut.). O jeigu suskaiciuosim visus tiltus, prie kurių statybos teko pasidaryti anykštėnų kelininkų veteranui — ju bus penketas. Tame tarpe Bieliūno delnu šilumą saugo ir tiltas per Nerį respublikos sostinėje ties Žirmūnais.

Bet šiandien visos to žmogaus mintys sukasi nebe apie tai. Šiandien Anykščių kelių taisyimo punkto vyr. meistro

Vytauto Bieliūno didžiausias rūpestis — jam patikėtų kelių eksploatacija. Kad jie visad būtų saugūs ir gerai pravažiuojami, kad šeiminiškiškai būtų prižiūrima jų juodoji danga, informaciniai ženklai. O tai nėra paprasta — kasdien tenka reiklūs žvilgsniu apžiūrėti visus priskirtuosius 40 kilometrų link Kavarsko ir Rubikių. Dabūti nusidriekusių kelių, atuntą valandą ryto apie jų būklę surinktos žinios peržiūrimos Anykščių autokelių valdyboje, iš kur apibendrinta informacija operatyviai iškeliama į Lietuvos TSR Automobilių transporto ir plentų ministeriją. Šitaip kasdien. Ypač nelengva žiemą, kai gamta bemaž kiekvieną mielą valandėlę gali atnešti netikėtumų. Žiemą kelių taisyimo punkto vyr. meistras, kaip taisyklė, kelias penktą valandą ryto, o namo kitąkart pargrįžta namiškiams jau vakaravariais.

Ir visgi dabar bepiegu ir su pūgomis pasigalynėti, ir prieš plikšalą kovoti. Bet, va, kokios trys dešimtys metų atgalios būdavo visko, — užsirūkęs naują cigaretę, mintimis vėl grįžta į ano metų dienas pašnekovas. — Sit, kovojant su sniegu, pagrindinis mūsų „mechanizmas“, menu, būdavo ketverto arkliai traukiamas toks trikampis rėmas. Arba negudresnis išradimas buvo ir kelių lygintuvas. Vėl neapsieidavom be tu pačių bėrių ar širmų, tik šiemis tekdavo po vieškelį tapyti didoką me-

dinį balklį... Ką ir sakyti, technika mūsų triušą šiandien paverlė tam tikra dalimi mašininio, mechaninio darbo atmaina, bet aš nežinau, ar kada sulauksim tos dienos, kai kelių tarnyba apsieis be tų dviejų eilinių kelių remontininko rankų.

Trisdešimt septyneri darbo metai viename kolektyve — ne tik didžiulė biografijos atkarpa, o visų pirma, gražus moralinis žmogaus paveikslas, ryškiai rodantis, kokia buvo tavo tiesa, kokia pilietinė pozicija ir kokie pėdsakai gyvenime. Nėra abejonės, visko — sunkių ir šviesių akimirkų per savo akis ir širdį tame laiko bėgime praleido Bieliūnas. Žiūrėdamas į darbų rūpestingą ir dorą darbuotojų svarstai: va, koks turi būti žmogus, va, ką reikia rodyti savo vaikams. O vaikų užaugino dveilį. Abu sūnus gyvena ir dirba Anykščiuose ir kartais į tėvo namus atskuba, vedini pora anūkų.

Tačiau į išsistiebusius sūnus bežiūrėdamas, kitąkart negali atsistebėti to laiko greitumu — balandyje jau šeštą metų dešimtį užbaigsiu, o laisvanešys į duris pasibels su pirma pensija — šyptelį Vytautas Bieliūnas, paskui priduria. — Pasaulyje aš labiausiai myliu du kelius: vieną į savo pirkia, kitą, kuris veda į darbą. Kol sveikata leis — su darbu nežadu skirtis. Tiesą, kartais, žiūrėk, jau ir aštresnis dieglys bakstelį į širdį. Bet širdis toks daiktas — pasopa, pasopa ir praeina... Mano supratimu, žmogus, nustojęs triūsti, — prapuolęs, visai prapuolęs.

A. Nemickas,
L. Vaitonis

SPORTAS

VĖL SU PERGALE

I respublikines moksleivių kambarinių aviamodelių varžybas, įvykusias Anykščiuose, devintą kartą rinkosi jaunieji aviamodelistai iš visų respublikos kampelių.

Varžybose dalyvavo Vilniaus, Kauno, Šiaulių ir Panevėžio miestų, Anykščių, Plungės, Šiaulių, Kaišiadorių ir Kapsuko rajonų komandos. Mūsų rajonui atstovavo Anykščių pionierių namų komanda. Joje — 1980 metų kambarinių aviamodelių čempionai Gintaras Gribulis, Raimondas Zarskus ir debutantas Gintaras Daugėla.

Varžybos vyko dviejose klasėse, demonstruojant lėktuvų modelius, kurių sparnų ilgis 350 mm ir 650 mm, išaškinat nugalėtojus respublikos miestų, rajonų tarpe ir individualioje įskaitoje.

Pirmą varžybų dieną J. Bieliūno vidurinės mokyklos sporto salėje skraidė lėktuvai, kurių sparnų ilgis — 350 mm. Šioje rungtyje dalyvavo visi anykštėnai.

Pagrindinė kova užvirė tarp panevėziečio Artūro Zalio ir anykštėno Gintaro Gribulio. Nugalėtoju tapo Artūras, antrąją vietą iškovojo Gintaras, o Raimondui Zarskui atiteko ketvirtoji vieta. Pažymėtina, kad Gintaro Daugėlos debiutas buvo neblogas: iš dvidešimties dalyvių jis buvo tryliktas.

Antrą varžybų dieną buvo skraidinami lėktuvų modeliai, kurių sparnų ilgis — 650 milimetrų.

Šioje rungtyje anykštėnas atstovavo tik Gintaras Gribulis. Jo pirmas startas buvo sėkmingas: lėktuvo modelis išsilaikė ore 8 minutes ir 2 sekundes. Dėl pirmosios vie-

tos su žiuo anykštėnu įtemptai kovojo Šiaulių miesto I-osios komandos atstovas Zenonas Pučkus, Panevėžio miesto I-osios komandos atstovas Andrius Krasauskas ir II-osios komandos atstovai Tomas Kunsevicius ir Artūras Zalio.

Stai trečias skridimas. Gintaro Gribulio lėktuvo modelis šį kartą skrenda 8 minutes ir 9 sekundes. Jis tam pa lyderiu, nes geriausias šiauliečio Zenono Pučkaus lėktuvo modelio skridimas truko 7 minutes ir 38 sekundes. Įtempta kova pasibaigė Gintaro Gribulio pergalė. Tuo pačiu jis įvykdė I-ojo atskirio normą kambarinių modelių klasėje.

Lėktuvų modelių, kurių sparnų ilgis iki 650 mm, klasėje prizines vietas laimėjo šie sportininkai: pirmąją — Gintaras Gribulis (Anykščiai), antrąją — Zenonas Pučkus (Šiauliai) ir trečiąją — Andrius Krasauskas (Panevėžys). Miestų grupėje nugalėjo tapo Šiaulių I komanda, antroji vieta atiteko Panevėžio I-ajai ir trečioji — to paties miesto II-ajai komandoms.

Rajonų grupėje jau ketvirtą kartą iš eilės pirmąją vietą atiteko anykštėnams, antrieji buvo kapsukičiai, tretieji — kurseniečiai (Šiaulių rajonas).

Pažymėtinas mūsų kalmyčių — Panevėžio jaunųjų aviamodeliuotojų, kuriems vadovauja Vytautas Simonavičius, išaugęs meistriskumas.

A. Kovalūnas
Aviamodelizmo respublikinės kategorijos teisėjas

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

LKP Anykščių rajono komitetas reiškia gilią užuojautą šio komiteto nariui STASIUI VINCIONUI dėl jo motinos mirties.

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas nuoširdžiai užjaučia STASI VINCIONĄ, mirus motinai.

EMILIJAI AGLINSKIENEI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl brangaus sūnaus mirties.
BGAK mezgryklos darbuotojų kolektyvas

Dėl PETRO JANULIO mirties velionio šeimą ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia Rokiškio septynios kelių statybos valdybos darbuotojų kolektyvas.

Mirus darbininkui PETRUI JANULIUI, velionio šeimą ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia Rokiškio septynios kelių statybos valdybos administracija ir profsąjungos vietos komitetas.

LEONUI BALTUSNIKUI
Dėl mylimo brolio mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
Kumpio, Kliučevičiaus ir Žiukelio šeimoms

Lai kraščio „Kolektyvinis darbas“ redakcijos spaustuvės darbuotojai reikia nuoširdžią užuojautą redaktoriui STASIUI VINCIONUI dėl jo mylimos motinos mirties.

STASIUI VINCIONUI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimos motinos mirties.
Anykščių m. J. Bieliūno gatvės namo Nr. 22 III laiptinės gyventojai

ALDONAI MISIONIENEI
Netekus paties brangiausio žmogaus — mamytės, nuoširdžiai Jus užjaučiame.
Kaimynai

GRACIJONUI ir LEONUI DARASEVICIAMS
Leiskite nors kelias užuojautos žodžius palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėvui.
„Atžalyno“ kolūko Kavarsko sektoriaus mechanizatoriai

Mirus ANTANUI KATINUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.
„Svyturio“ kolūko valdyba

DANUTEI BAGUMIRSKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam broliui.
Bendradarbiai

Tragiškai mirus ALGIRDUI AGLINSKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio tėvus ir artimuosius.
Raguvėlės tarybinio ūkio darbuotojai

EMILIJAI ir PRANUI AGLINSKAMS
Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai nors maža dalele sumažina Jūsų skausmą, tragiškai mirus mylimam sūnui ALGIUI.
Kaimynai

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame LIDIJAI MESKAUSKIENEI, mirus mylimam tėveliui.
Anykščių duonos kombinato darbuotojų kolektyvas

Anykščių BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija reikia nuoširdžią užuojautą ADELEI TAMULEVICIUI dėl seserės mirties.

Mirus tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame STASĮ SIMONAVICIŲ.
Debeikių vidurinės mokyklos V klasės mokiniai ir vadovė

EMILIJAI AGLINSKIENEI
Dėl brangaus sūnaus mirties reikiame gilią užuojautą.
BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija

Nepaguodžiamo liūdesio valandą, staiga mirus mylimam broliui, nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame bendradarbei ALDONAI MACKEVICIENEI.
Škiemonių kolūko gyvulininkystės specialistai

PRANUI AGLINSKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam sūnui, reikiame nuoširdžią užuojautą.
Anykščių statybinių medžiagų kombinato „Kvarco“ cecho darbuotojai

JANINAI KEPALIENEI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl vyro RIMANTO ankstyvos mirties.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ transporto skyriaus darbuotojai

LEONUI ir GRACIJONUI DARASEVICIAMS
Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžią užuojautą reikiame.
„Atžalyno“ kolūko valdyba ir profsąjunginė organizacija.

JANINAI KEPALIENEI
Liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui RIMANTUI, nuoširdžią užuojautą reikiame.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ choristai.

VIDUI AGLINSKUI
Leiskite nors kelias užuojautos žodžius palengvinti Tavo skausmą, mirus mylimam broliui.
Anykščių 3-čios vidurinės mokyklos IXa klasės mokiniai ir vadovė

ALDONAI MACKEVICIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tave dėl brangaus brolio mirties.
Škiemonių kolūko Miškininkų sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14 74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir ženių ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективниис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

РАСЫКІТЭ ІЗ СКАМБІАКІТЭ

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11238 Užsak. Nr. 680